

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף פ"ו ע"א

פרשת קדושים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (פ"ה ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לִיָּה יִיזִיל וַיַּעֲבִיד רַעוּתִיהָ.

תרגום לעברית

לא תִשְׁנֶא אֶת אַחִיהָ בְּלִבָּהּ הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתָהּ וְגו'. מִצְוָה זוֹ לְהוֹכִיחַ אֶת אוֹתוֹ שֶׁחָטָא לְהִרְאוֹת לוֹ אֶהְבָּה רַבָּה, שְׁאוּהֵב אוֹתוֹ, כְּדִי שֶׁהוּא לֹא יַעֲנֵשׁ. שְׁהָרִי כְּתוּב בְּקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֶת אֲשֶׁר יֶאֱהֵב ה' יוֹכִיחַ. וְכִמּוֹ שֶׁעוֹשֶׂה הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמוֹכִיחַ אֶת מִי שְׁאוּהֵב אוֹתוֹ, כִּךְ יִלְמַד אָדָם מֵאוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ וַיּוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ. בְּמָה מוֹכִיחַ הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם? הוּא מוֹכִיחוֹ בְּאַהֲבָה בְּסֶתֶר. אִם יִקְבֹּל אוֹתוֹ - יָפָה. וְאִם לֹא מוֹכִיחוֹ בֵּין אוֹהֲבָיו, אִם יִקְבֹּל - יָפָה, וְאִם לֹא - מוֹכִיחוֹ בְּגִלּוֹי לְעֵין כָּל. אִם יִקְבֹּל - יָפָה. וְאִם לֹא - מִנִּיחַ אוֹתוֹ וְלֹא מוֹכִיחַ אוֹתוֹ, וְעוֹזֵב אוֹתוֹ שֶׁיִּלְךָ וַיַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנוֹ.

טקסט הזוהר

בְּקִדְמִיתָא אוֹדַע לִיָּה בְּסִתְרָא, בְּגִין לְאוֹכְחָא לִיָּה, וּלְאַתְעָרָא לִיָּה, דְּלֹא יִנָּדַע בֵּיהּ בַּר נָשׁ. וְדָא אִיהוּ בִּינִיָּה לְבִינִיָּה. אִי מְקַבֵּל יָאוֹת. וְאִי לָאו, אוֹדַע לִיָּה בֵּין רַחֲמִימֵי, בְּזִמְנָא דְּכִהְנָא רַבָּא הָוָה בְּעֻלְמָא, יְהִיב לִיָּה מְרַעִין בְּעֻרְסִיָּה, וְאִתּוּ רַחֲמִימֵי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאוֹדַעֵן לִיָּה, אִי אִית בֵּיהּ חוּבָא דְּיִיתוּב מְנִיָּה, וְלַעֲיִין בְּמַלְיָה. אִי מְקַבֵּל יָאוֹת, וְאִי לָאו אוֹכְח

לִיה בְּאַתְגְּלִיָּא, בְּמִמוֹנִיה, בְּבִנּוּי, דְּכָלָא מְלַחֲשָׁן עָלֶיהָ, וְיִיתוּן לְגַבִּיהָ. אִי מְקַבֵּל יָאוּת.
וְאִי לָאו שְׁאֲרִי לִיה מְאָרִיה לְמַעַבְד רְעוּתִיהָ, וְלֹא יִתְקִיף בֵּיה לְעִלְמִין. כְּגִוּוֹנָא דָא
אַצְטְרִיף לִיה לְאוּכְחָא לְחִבְרִיה בְּקַדְמִיתָא בְּסִתְרָא. לְבִתָּר בֵּין רְחִימוּי. לְבִתָּר
בְּאַתְגְּלִיָּא. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה יִשְׁבּוּק לִיה וְיַעֲבִיד רְעוּתִיהָ.

תרגום לעברית

בְּרֵאשׁוֹנָה מוֹדִיעָה לוֹ בְּסִתָּר, כְּדִי לְהוֹכִיחַ אוֹתוֹ וּלְעוֹרֵר אוֹתוֹ, שֶׁלֹּא יִכִּיר בּוֹ בֶּן אָדָם.
זֶה הוּא בֵּינוּ לְבֵינוּ. אִם מְקַבֵּל - טוֹב, וְאִם לֹא - מוֹדִיעַ לוֹ בֵּין אוֹהָבָיו. בְּזִמָּן שֶׁהַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל הָיָה בְּעוֹלָם, נָתַן לוֹ מַחֲלָה בְּמִטָּתוֹ, וּבָאוּ אוֹהָבָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּמוֹדִיעִים לוֹ, שֶׁאִם יֵשׁ בּוֹ חוֹבָה שִׁישׁוּב מִמֶּנָּה וַיַּעֲזֵן בְּדַבָּרָיו. אִם מְקַבֵּל - מוֹטֵב, וְאִם לֹא
- מוֹכִיחַ אוֹתוֹ בְּגִלּוּי, בְּמִמוֹנּוֹ, בְּבִנּוּי, שֶׁכֻּלָּם מִדְּבָרִים עָלָיו וַיָּבֹאוּ אֵלָיו. אִם מְקַבֵּל -
מוֹטֵב, וְאִם לֹא - מִתִּיר לוֹ קוֹנוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ, וְלֹא מַחֲזִיק בּוֹ לְעוֹלָמִים. כְּגִוֹן זֶה צָרִיף
לוֹ לְהוֹכִיחַ לְחִבְרוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה בְּסִתָּר, וְאַחֲרֵי כֵן בֵּין אוֹהָבָיו, וּלְכַסּוֹף בְּגִלּוּי. מִכָּאן
וְלַהֲלָאָה יַעֲזֹב לוֹ וַיַּעֲשֶׂה כְּרְצוֹנוֹ.

טקסט הזוהר

וְעַל דָּא כְּתִיב הוֹכַח תּוֹכִיחַ. הוֹכַח: בְּסִתְרָא, דְּלֹא יִנָּדַע בֵּיה בְּרַ נֶשׁ. תּוֹכִיחַ: בֵּין חִבְרוּי
וּרְחִימוּי. אֵת עֲמִיתָהּ: בְּאַתְגְּלִיָּא. וְעַל דָּא לֹא כְּתִיב בְּקַדְמִיתָא תּוֹכִיחַ, אֶלָּא הוֹכַח. תּוֹ
הוֹכַח, אִי אִיהוּ בְּרַ נֶשׁ דִּיכְסוּף, לֹא יִימָא לִיה וְלֹא יוֹכִיחַ לִיה אֲפִילוּ בְּסִתְרָא, אֶלָּא יִימָא
קַמִּיהָ, כְּמֵאן דְּמִשְׁתַּעֵי בְּמִלִּין אַחֲרָנִין. וּבְגוֹ אֵינוֹן מִלִּין, יְדַכֵּר מֵאן דְּעָבַד הֵהוּא חוֹבָא הוּא
כֵּן וְכֵן, בְּגִין דְּאִיהוּ יָדַע בְּגִרְמִיהָ, וַיִּשְׁתַּבֵּיך מֵהֵהוּא חוֹבָא. וְעַל דָּא הוֹכַח. וְאִם לָאו,
תּוֹכִיחַ. וּלְבִתָּר אֵת עֲמִיתָהּ בְּאַתְגְּלִיָּא. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֲטָא.

ועל זה כתוב הוכח תוכיח. הוכח - בפסטר, שלא ידע בו בן אדם. תוכיח - בין חבריו ואוהביו. את עמיתך - בגלוי. ועל כן לא כתוב בראשונה תוכיח, אלא הוכח. ועוד הוכח - אם הוא אדם שיתפיש, לא יאמר לו ולא יוכיח אותו אפילו בפסטר, אלא יאמר לפניו כמי שמספר בדברים אחרים. ובתוך אותם דברים יזכיר מי שעושה אותו החטא הוא כה וכה, כדי שהוא ידע בעצמו ויעזב את אותו החטא. ועל כן הוכח. ואם לא - תוכיח. ואחר כך את עמיתך - בגלוי. מכאן והלאה - ולא תשא עליו חטא.

טקסט הזוהר

דבר אחר ולא תשא עליו חטא, דהא כיון דבר נש אוכח לחבריה, ואזדמן לאוכחא ליה באתגליא, לא יסלק קמיה ההוא חובה דעביד, דאסיר ליה ודאי, אלא יימא סתם, ולא יסלק עלוי ההוא חובא באתגליא, ולא ירשים עלוי חובא, דקודשא בריך הוא חס על יקרא דבר נש, אפילו בחייבא. (ע"כ רעיא מהימנא) (פקודא ח"י לברכא ליה לקודשא בריך הוא וכו' ר"ע ע"ב)

תרגום לעברית

דבר אחר ולא תשא עליו חטא - שהרי כיון שאדם מוכיח את חברו ומזדמן להוכיחו בגלוי, לא יעלה לפניו אותו חטא שעשה, שאסור לו ודאי, אלא יאמר סתם, ולא יעלה עליו אותו חטא בגלוי, ולא ירשם עליו חטא. שהקדוש ברוך הוא חס על כבודו של אדם אפילו ברשעים. (עד כאן רעיא מהימנא).

טקסט הזוהר

פתח ואמר, ויהי קול השופר הולך וגו'. ויהי קול השופר, הכא אתפליגו ספרי קדמאי וכו', עד דאתו רבי אבא ורבי יהודה, ואודו ליה לרבי אחא. (אמר המגיה מצאתי כתוב כאן זה המאמר ויען שכבר הודפס פרשת ויקרא דף ו' ע"ב שורה כ"ב ומסיים בדף ח' ע"א שורה כ"ו, לא רציתי להדפיסו פעם שנית)

פֶּתַח וְאָמַר, וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְגו'. וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר, כָּאֵן נִחְלָקוּ סִפְרֵי הַקְדָּמוֹנִים וְכו', עַד שֶׁבָּאוּ רַבֵּי אַבָּא וְרַבֵּי יְהוּדָה, וַהֲדוּ לְרַבֵּי אֲחָא.

טקסט הזהיר

קָמוּ, עַד דִּהְיוּ אֲזָלִי, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לֹא תֵלֵךְ רַכִּיל בְּעֶמְקָהּ לֹא תִשָּׁנָא אֶת אַחִיָּהּ לֹא תִקּוֹם וְלֹא תִטּוֹר. הָא אֻקְיָמְנָא לֹוֹן, וְכִלְהוּ אֶתְעֲרוּ עֲלֵיהוּ חֲבֵרִיָּיא, אֲבָל נִימָא מְלָה בְּפִרְשָׁתָא דָּא, כְּתִיב, אֶת חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ בְּהִמָּתָהּ לֹא תִרְבִּיעַ כְּלָאִים שְׂדֵה לֹא תִזְרַע כְּלָאִים וּבְגָד כְּלָאִים שֶׁעֲטָנָז לֹא יַעֲלֶה עָלֶיהָ.

תרגום לעברית

קָמוּ, עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, לֹא תֵלֵךְ רַכִּיל בְּעֶמְקָהּ, לֹא תִשָּׁנָא אֶת אַחִיָּהּ, לֹא תִקּוֹם וְלֹא תִטּוֹר. הֵרִי בְּאֲרָנוֹ אוֹתָם, וְכָלֵם הִתְעוֹרוּ עֲלֵיהֶם הַחֲבֵרִים. אֲבָל נִאֲמַר דְּבָר בְּפִרְשָׁה הַזֹּאת. כְּתוּב אֶת חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ, בְּהִמָּתָהּ לֹא תִרְבִּיעַ כְּלָאִים, שְׂדֵה לֹא תִזְרַע כְּלָאִים, וּבְגָד כְּלָאִים שֶׁעֲטָנָז לֹא יַעֲלֶה עָלֶיהָ.

טקסט הזהיר

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (ישעיה מג) אַתֶּם עַדִּי נֹאֵם יי' וְעַבְדִּי אֲשֶׁר בְּחִרְתִּי לְמַעַן תִּדְעוּ וְתִאֲמִינוּ וְגו'. אַתֶּם עַדִּי, אֵלֶּיךָ אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל. וְתִנִּינֶנּוּ, אֵלֶּיךָ אֵינוֹן שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, דְּכְתִיב (דברים ל) הָעִידוֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. אֲבָל יִשְׂרָאֵל אֵינוֹן סֶהְדִּין אֵלֶּיךָ עַל אֵלֶּיךָ, וְשְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְכָלֵא, סֶהְדִּין עֲלֵיהֶם. וְעַבְדִּי אֲשֶׁר בְּחִרְתִּי, דָּא יַעֲקֹב, דְּכְתִיב (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר, וְכְתִיב, (ירמיה ל) וְאַתָּה אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב. וְאֵת דְּאֲמַרִּי דָּא דָּוִד. וְדָוִד עַבְדִּי אֲקָרִי, דְּכְתִיב, (ישעיה לז) לְמַעַנִּי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי אֲשֶׁר בְּחִרְתִּי, דָּא דָּוִד עֲלֵאָה.

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, אַתֶּם עַדִּי נֹאֵם ה' וְעַבְדִּי אֲשֶׁר בְּחֶרְתִּי לְמַעַן תִּדְעוּ וְתִאֱמִינוּ וְגו'.

אַתֶּם עַדִּי, אֱלֹהֵי הָעוֹלָם וְשִׁנְיָנוּ, אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאָרֶץ, שְׁכָתוֹב (דְּבָרִים ד) הַעֲדֵתִי בְכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. אֲבָל יִשְׂרָאֵל הֵם עַדִּים אֱלֹהֵי עַל אֱלֹהֵי, וְשִׁמְיָם וְאָרֶץ וְהַכֹּל עַדִּים עֲלֵיהֶם. וְעַבְדִּי אֲשֶׁר בְּחֶרְתִּי - זֶה יַעֲקֹב, שְׁכָתוֹב (יִשְׁעִיָּה מֵט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֶתְּהָא יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּהּ אֶתְּפָאֵר, וְכָתוֹב אֵל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב. וַיֵּשׁ אֲמָרִים, זֶה דָּוִד. וְנִקְרָא דָּוִד עַבְדִּי, שְׁכָתוֹב (שֵׁם לז) לְמַעַנִּי וְלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי אֲשֶׁר בְּחֶרְתִּי, זֶה דָּוִד הַעֲלִיּוֹן.

טקסט הזהור

לְמַעַן תִּדְעוּ וְתִאֱמִינוּ לִי וְתִבְיִנוּ כִּי אֲנִי הוּא. מֵאִי כִּי אֲנִי הוּא. דְּאֶתְרַעֲיִתִּי בְּהָהוּא דָּוִד, וּבְהָהוּא יַעֲקֹב. אֲנֵא, הוּא מִמֶּשׁ. לְפָנַי לֹא נֹצֵר אֵל, דְּתִנְיָנוּ, קָרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיַעֲקֹב אֵל, דְּכָתִיב, (בְּרֵאשִׁית ל) וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָרָא לְיַעֲקֹב אֵל. הֵדָא הוּא דְּכָתִיב, לְפָנַי לֹא נֹצֵר אֵל וְאַחֲרֵי לֹא יְהִיָּה. וּבְגִין כֹּה, אֲנִי הוּא. כֹּלָא כְּמָה דְּאֶתְמַר. וְאַחֲרֵי לֹא יְהִיָּה, דְּהָא דָּוִד הָכִי אֲקָרִי, וְלֹא אֵית בְּתַרְיָה אֲחֵרָא.

תרגום לעברית

לְמַעַן תִּדְעוּ וְתִאֱמִינוּ לִי וְתִבְיִנוּ כִּי אֲנִי הוּא (יִשְׁעִיָּה מֵט). מַה זֶה כִּי אֲנִי הוּא?

שְׁהִתְרַצִּיתִי בְּאוֹתוֹ דָּוִד וּבְאוֹתוֹ יַעֲקֹב, אֲנִי הוּא הֵם מִמֶּשׁ. לְפָנַי לֹא נֹצֵר אֵל, שְׁשִׁנְיָנוּ, קָרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיַעֲקֹב אֵל, שְׁכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית לו) וַיִּקְרָא אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרָא לְיַעֲקֹב אֵל. זֶהוּ שְׁכָתוֹב לְפָנַי לֹא נֹצֵר אֵל וְאַחֲרֵי לֹא יְהִיָּה. וּמִשּׁוֹם כֹּה אֲנִי הוּא, הַכֹּל, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר. וְאַחֲרֵי לֹא יְהִיָּה, שְׁהִרִי דָּוִד נִקְרָא כֹה, וְאִין אַחֲרֵי אַחֵר.

תא חזי, כד ברא קודשא בריה הוא עלמא, אתקין כל מלה ומלה, כל חד וחד בסטרוי. ומני עליהו חילין עלאין. ולית לה אפילו עשבא זעירא בארעא, דלית ליה חילא עלאה לעילא. וכל מה דעבדין בכל חד וחד, (תרי נוסחי) וכל מה דכל חד וחד עביד, כלא הוא בתקיפו דההיא חילא עלאה, דממנא עליה לעילא. וכלהו נמוסין גזירין מדינא, על דינא נטלין, ועל דינא קיימין. לית מאן דנפיק

בא ראה, כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, תקן כל דבר ודבר, כל אחד ואחד בצדו, ומנה עליהם כחות עליונים. ואין לה אפילו עשב קטן בארץ שאין לו כח עליון למעלה. וכל מה שעושים עם כל אחד ואחד, (שתי נוסחאות) וכל מה שכל אחד ואחד עושה, הכל הוא בחזק של אותו הכח העליון שממנה עליו למעלה. וכל ההנהגות גזורות מן הדין, על דין הם נוסעים, ועל הדין הם עומדים. אין מי שיוצא ממקומו החוצה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.